

ladt, medmindre Ejeren ved en af Modtageren udstedt skriftlig Erklæring eller paa anden bevislig Maade har sikret sig, at den, til hvem han sælger eller overdrager Varen, er gjort bekendt med, at Varen ikke egner sig til at benyttes til Menneskeføde“.

Til § 4.

2) Som nyt Stykke tilføjes:

„Naar den kontrollerende Dyrlæge i et slagtet Dyr konstaterer sygelige Tilstande, skal han fortsætte Undersøgelsen i saa vid Udstrækning, som han anser fornødent for at kunne bestemme, hvorledes Kødet og Slagteaffaldet maa anvendes, selv om Ejeren af Dyret bestemmer sig til at sælge dette her i Landet.“

Af *Andreasen, Alfred Christensen, N. C. Christensen, K. M. Klausen, Mads Larsen og Samuelson*:

Til § 5.

3) Efter „Dyr“ i 2den Linie sættes Punktum. Resten af Paragraffen udgaar, og der tilføjes:

„Det ved Destruktion af kasseret Kød og Affald fremkomne Fedt maa ikke fra vedkommende Slagteri eller Destruktionsanstalt udleveres, forinden det er tydeligt gennemfarvet med en bestemt af Landbrugsministeren anordnet Farve. Ved Salg i større og mindre Partier skal paa Emballagen stedse tydeligt være angivet, at Fedtet er uanvendeligt til Menneskeføde.“

Til § 6.

4) Efter 3die Stykke tilføjes som nyt Stykke:

„Sælgeren af sundhedsfarligt Kød og Slagteaffald skal desuden tilpligtes at erstatte det Tab, der mulig forvoldes ved Nydelsen af Kødet eller Slagteaffaldet, saasom Udgifter i Anledning af Sygdom, fremkaldt ved Nydelsen af de usunde Varer, og Indtægstab som Følge af Sygdommen. Har Sælgeren paa den i Paragrafferne 3 og 4 foreskrevne Maade gjort Køberen opmærksom paa, at Varerne ikke egne sig til Menneskeføde, kan han dog ikke tilpligtes at yde saadan Erstatning.“

Lovforslagets Paragraffer med tilhørende Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under eet.

Blem: Som ærede Medlemmer ville have set, er der paa Deres Pladser omdelt nogle Ændringsforslag, af hvilke jeg tillader mig at anbefale de to første. Ændringsforslaget Nr. 1 er kun en Omskrivning af Paragraffen, altsaa kun en Redaktionsændring, hvorved man mener at gøre Bestemmelsen klarere og lettere forståelig. Nr. 2 er derimod en Realitetsændring, der gaar ud paa, at den kontrollerende Dyrlæge, naar han har begyndt at syne et Dyr og har konstateret sygelige Tilstande, skal fortsætte Undersøgelsen i saa vid Udstrækning, som han anser for fornødent for at kunne bestemme, hvorledes Kødet og Slagteaffaldet skal anvendes, selv om Ejeren siger, at Dyret ikke skal eksporteres, men sælges her i Landet.

Der er klaget over Tilfælde paa vore større Slagterier, hvor Ejeren af Kødet siger til den kontrollerende Dyrlæge, der f. Eks. har konstateret Tuberkulose i Halskirtlerne, at han skal stoppe sit Tilsyn, den Gris skal hænges til Side, den skal sendes til København, og saa kan Københavns Kødkontrol kigge paa den. Det er det, denne Paragraf forbyder fremtidig, idet Dyrlægen efter den faar uindskrænket Myndighed til at blive ved at se paa Dyret, undersøge og kontrollere det og saa bestemme, om det kan komme i 1ste eller 2den Klasse, saaledes at man ikke kan tage det fra ham, sende det videre og lade en anden Kontrol bestemme, om det er 1ste eller 2den Klasse. Jeg skal indrømme, at denne Bestemmelse maaske rettere havde hørt ind under de Kontrolbestemmelser, som Landbrugsministeren udsender, men der har været ret stærk Stemning for at faa den ind i Loven, og det synes mig ogsaa, at det kunne vi godt gøre.

Forslagsstillerne ere altsaa gaaede med til dette, nærmest for at man mulig kunde komme overens med Hensyn til de andre Ændringsforslag Nr. 3 og 4, som jeg for øvrigt ikke skal udtale mig om, før jeg har hørt Forslagsstillernes Ordfører udtale sig. Jeg skal indskrænke mig til hermed at anbefale Forslagene under Nr. 1 og 2.

N. C. Christensen: Jeg vil begynde med at bringe Ordføreren for Forslagsstillerne under Nr. 1 og 2 (Blem) en Tak, fordi han har tiltraadt disse Ændringsforslag. Nr. 1 er, som allerede omtalt af Ordføreren, kun en Omredaktion af Paragraffen. Nr. 2 er derimod en Realitets-